نیم‌نگاه

فقط روی کاغذ

■ باراک اوباما، رییس‌جمهور آمریکا با سخنان اخیر خود سروصدایی را برپا کرد اما در همان شرایط خود را در برابر یک چالش مهم قرار داد که در یک جمله کوتاه خلاصه می‌شود: وعده‌ها را باید اجرا کرد. اوباما از کارهایی گفت که باید دو سال پیش انجام می‌شد ازجمله تعیین مرزها برای پیشبرد مذاکرات. اما رییس‌جمهور آمریکا طرحی برای صلح نداشت. وی دراین‌باره به سخن پرداخت که آمریکا باید از تاسیس یک دولت فلسطینی در مرزهای ۱۹۶۷ حمایت کند، در مقابل فلسطینی‌ها نیز یک دولت یهودی را به رسمیت بشناسند. اما باز در اینجا هم باراک اوباما نشان نداد که چگونه می‌شود این حرف‌ها را به عمل نزدیک کرد. از دو سال پیش دولت آمریکا از نداشتن تحرک سریع رنج می‌برده است. دو فرستاده ویژه آمریکا – جورج میچل و ریچارد هالبروک – با تکیه برهمین دولت تحرکات محدودی داشتند و اجازه نمی‌دادند که به آزادی عمل کنند و همین مساله مانع تحرک آنها می‌شد.

سال گذشته کسی درباره هالبروک پیش از مرگش نوشته بود دولت اوباما مهارت خاصی در کوچک کردن شخصیت‌های بزرگ دارد. هیلاری کلینتون نیز نقش خود را به خوبی در این‌باره ایفا نمی‌کند. وی به صورتی خستگی‌ناپذیر دست به سفر می‌زند و اگر تلاش‌های دیپلماتیک به اندازه مسافت سنجیده می‌شد که یک دیپلمات پیموده، هیلاری کلینتون در صدر لیست قرار می‌گیرد. اما مساله این است که باید چیزهایی روی زمین اتفاق افتد. یک دیپلماسی پیگیرانه احتیاج به شخصیت‌هایی دارد که از نظر کنترل و هوشمندی سرآمد باشند. کسانی مثل هنری کیسینجر یا برژینسکی. البته دیگر امکان ندارد چنین جنگجویانی در عرصه دیپلماسی یافت شوند. کسانی که جای اینها را گرفتند به هیچ‌وجه شایستگی آنها را نداشتند. حیرت‌آور اینکه زمانی که باراک اوباما می‌خواست به یک نکته استراتژیک اشاره کند به اندیشه‌های کسانی نظیر فریدمن و فرید زکریا اشاره کرد.

درحالی که این دو نفر از نخستین کسانی بودند که به تفاوت بین سخنگویی و سیاست‌سازی اوباما اشاره کردند. باراک اوباما به طرز اعجاب انگیزی نقش آمریکا در بهار کشورهای عرب را توضیح داد که هم با اصول و پراگماتیسم همخوانی داشت و هم توازنی را دست‌کم روی کاغذ نشان می‌داد اما چگونه این وعده‌ها می‌خواهد عملی شود؟!

منبع: الشرق الاوسط

روایتی از کشتار غیرنظامیان در روز نکبت

فلسطین: سرزمین موعود دیگران

صباح حیدر*/ترجمه: مریم امیری

عکس: AP

بسیاری از آنها که در ۱۵ می، در مرز اسراییل و لبنان تظاهرات کردند - و کشته شدند- نخستین بار بود که سرزمین آبا و اجدادی خود را می‌دیدند. من روز ۱۵ می، در همبستگی با هزاران فلسطینی، لبنانی و سایر معترضان طرفدار فلسطین، در منطقه مارون‌الراس لبنان بودم و دیدم که ارتش رژیم اسراییل در مقابل کسانی که به سوی سیم‌خاردارهای مرز، سنگ پرتاب می‌کردند، از مهمات جنگی استفاده کرد.

بسیاری از مردان جوان تیر خوردند: ۱۰ کشته و ۱۱۵ زخمی، بیشترین میزان تلفات در تظاهرات مرزی در مصر، سوریه، اردن و لبنان. گزارش‌ها می‌گویند اسراییل از گلوله‌های پلاستیکی استفاده کرده است، ولی گلوله پلاستیکی نمی‌کشد! صدها اتوبوس از سراسر کشور، هزاران نفر را به مارون‌الرأس، روستای کوچکی در جنوب لبنان آورده بود. آن روز شصت و سومین سالگرد روز نکبت بود، روزی که بسیاری از فلسطینی‌ها از سرزمین‌شان آواره شدند تا «دولت اسراییل» به وجود آید. فکر نمی‌کنم کسی برای این سفر پولی پرداخته باشد. من می‌خواستم به راننده اتوبوس پول بدهم ولی با لبخند به من گفت که قبلا پرداخت شده است! هزاران نفر با همدیگر مایل‌ها در مسیر تپه‌های لغزان و سنگی به سوی فلات مارون‌الراس راه پیمودند تا از آنجا چشم‌انداز فلسطین را تماشا کنند. رقص و سخنرانی در کار نبود. امسال، بزرگداشت روز نکبت، اعتراض مستقیم در نزدیک‌ترین مرزها بود. بیشتر مردم بر فراز تپه ایستاده بودند و معترضان را که به سوی مرزهای اسراییل سنگ پرتاب می‌کردند، نظاره می‌کردند. سربازان اسراییلی از پشت بوته‌ها، هر از چندگاهی به روی آنها در آن‌سوی فنس‌ها آتش می‌گشودند. صدای معترضان که هر آن بلندتر و به فریاد تبدیل می‌شد، سربازان شروع به تیراندازی می‌کردند، بعد متوقف می‌شدند: آتش‌بس از جانب اسراییل... و دوباره تیراندازی. هر چند دقیقه این روند تکرار می‌شد. ولی تیراندازی اتفاقی نبود و هر تیر دقیقا به هدف می‌خورد. پس از چندی متوجه شدم اگر صدای شلیک سه گلوله را می‌شنوم، به سه نفر اصابت کرده است. هرگاه تیراندازی آغاز می‌شد، ما روی زمین می‌خوابیدیم. من سنگ‌های خون‌آلودی که روی سرمان می‌ریخت را می‌شمردم و پای مردانی که روی کپه سنگ‌ها بلند می‌شد و به زمین خون‌آلود پس از انفجار فرود می‌آمد. داوطلبان که اغلب پسران نوجوان بودند، گرد مین‌های منفجر نشده، سنگ می‌چیدند تا مطمئن شوند کسی روی آنها نخواهد رفت. طبق برخی گزارش‌ها، ارتش لبنان قصد داشته قبل از معترضان به اینجا بیاید و مین‌ها را شناسایی کند و مسیر امنی به سوی فنس‌های مرزی باز کند. من تقریبا ۱۵ متر با فنس‌ها فاصله داشتم ولی نمی‌توانستم نزدیک‌تر بروم، حتی وقتی پیش از آتش گشودن به روی معترضان، می‌خواستم به چهره سربازان اسراییلی نگاهی بیندازم. خاکریز باریکی که چند خودروی نظامی لبنان در کنار آن توقف کرده بود، معترضان را به دو بخش تقسیم کرده بود، گروهی که روی تپه بودند و آنها که از مارون‌الراس می‌آمدند. سربازان، مردم را در طول مسیر هدایت می‌کردند و آمبولانس‌ها در انتظار مجروحان بعدی بودند. هنگامی که اسراییل آتش خود را شدیدتر کرد، ارتش لبنان به خط شد و معترضان را از بیشتر نزدیک شدن بازداشت. در راه بازگشت، گروهی از زنان و مردان جوان چفیه‌ام را برای بستن زخم گرفتند. من به آنها مقداری آب و آبمیوه که حزب‌الله توزیع کرده بود، دادم. تظاهرات هنگامی پایان یافت که ارتش لبنان با استفاده از تیر هوایی و گاز اشک‌آور جمعیت را وادار به ترک منطقه کرد. در هفته‌های پیش، احزاب فلسطینی در تدارک برگزاری تظاهرات به مناسبت روز نکبت در مارون‌الراس بودند، اما تاکید می‌کردند از هر عملی که باعث تحریک اسراییل شود، اجتناب کنند. یکی از این احزاب هشدار داده بود «ما خواهان استقلال فلسطین هستیم، ولی نباید در لبنان با دشمن بجنگیم، زیرا اینجا میهمان هستیم و هر اتفاقی بیفتد لبنان ما را مقصر خواهد دانست.» ارتش لبنان از نزدیک شدن مردم – که در میان آنها افراد زیر ۱۸ سال هم بودند- به فنس‌های مرز اسراییل، تا وقتی که آتش نگشوده بود، جلوگیری نکرد. حضور حزب‌الله قوی‌تر بود و از ماشین‌ها و اتوبوس‌هایی که می‌رسیدند، استقبال می‌کرد. حزب‌الله همچنین خودروها را به محل‌های بازرسی هدایت می‌کرد که دقیقا حساب تعداد شرکت‌کنندگان در تظاهرات دستش باشد. اعضای حزب، لباس زرد روشن حزب را به تن کرده بودند. هیچ اسلحه‌ای نداشتند. آمریکا حزب‌الله را تروریست می‌داند ولی آنها بسیار مبادی آداب بودند و من از با آنها بودن خوشحال بودم. پیش از آغاز تیراندازی، منطقه مملو از فلسطینی‌های آواره‌ای بود که از سرتاسر لبنان آمده بودند تا فلسطین را ببینند. بسیاری از آنها در لبنان متولد و بزرگ شده بودند. ارتش لبنان به آنها اجازه نمی‌داد خیلی به مرز نزدیک شوند، با وجود این تنها دو ساعت رانندگی لازم بود تا به شهرهای آباء و اجدادی خود در فلسطین برسند. خیلی از آنها هرگز کشور خود را ندیده‌اند. دوست من، احمد، که درست مقابل من تیر خورد، از سال ۱۹۴۸ از آکرا به لبنان گریخته بود. پیرمردی از پاکستان با ریش‌های حنا بسته در همبستگی با سایر معترضان (اغلب فلسطینی) در خط مقدم ایستاده بود. در حالی‌که خم شده بود و سنگ برمی‌داشت اشک از گونه‌های پرچین و چروکش سرازیر می‌شد. وقتی تیراندازی متوقف شد، بلند شد و به سوی فنس‌ها بازگشت. شاید او یکی از پاکستانی‌هایی باشد که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ در فلسطین به همراه «فداییان» جنگیده و پس از ازدواج با یک فلسطینی در آنجا مانده است. می‌خواستم از پیرمرد درباره زندگی‌اش بپرسم ولی تیراندازی دوباره آغاز شد. وقتی آن بعدازظهر من و احمد از تپه شیب‌دار پوشیده از آویشن وحشی در مارون‌الراس نزدیک فنس‌های مرز، پایین آمدیم، مناظر فلسطین نفس‌ها در سینه حبس می‌کرد: درخت‌های قدیمی، تپه‌ها، زمین‌های پرآب و سبز. دقیقا شبیه لبنان بود، با این تفاوت که فلسطین بود!

نکته

صدها اتوبوس از سراسر کشور، هزاران نفر را به مارون‌الرأس، روستای کوچکی در جنوب لبنان آورده بودند. آن روز شصت و سومین سالگرد روز نکبت، روزی که بسیاری از فلسطینی‌ها از سرزمین‌شان آواره شدند

منبع: لوموند دیپلماتیک

***روزنامه‌نگار و فیلمساز کانادایی-لبنانی**

دریچه

بازداشت زن راننده در عربستان

■ یک زن سعودی که برای آزادی رانندگی زنان در عربستان تلاش می‌کرد، بازداشت شده است.

به گزارش بی‌بی‌سی، فعالان حقوق بشر می‌گویند منال‌الشریف تنها چند روز پس از آنکه ویدیویی در اینترنت منتشر کرد که او را در حال رانندگی در شهر خبر در شرق عربستان نشان می‌داد، بازداشت شد. این فیلم ویدیویی هشت دقیقه‌ای، تنها در چند روز، بیش از نیم میلیون بازدیدکننده داشته است. هیچ قانونی درباره ممنوعیت رانندگی زنان در عربستان وجود ندارد. برای رانندگی در عربستان، متقاضیان باید تصدیق رانندگی داشته باشند اما به زنان تصدیق داده نمی‌شود. عربستان تنها کشوری است که رانندگی در آن برای زنان (هم زنان سعودی و هم زنان خارجی) ممنوع است. الشریف می‌گوید: منع رانندگی زنان به ایمنی و امنیت آنها لطمه وارد می‌کند. چالشی که این زن برای اجتماع و حکومت سعودی خلق کرده، تنها بخشی از چالش‌هایی است که جامعه عربستان با آن مواجه است. صفحه‌ای در فیس‌بوک راه‌اندازی شده که در آن از زنان خواسته شده است در هفدهم ژوئن (۲۷ خرداد) بیرون آمده و رانندگی کنند. «عالیه» دانشجوی ۱۹ساله سعودی، هماهنگ‌کننده اصلاحات مدنظر زنان از طریق اینترنت است. پیش از این نیز در عربستان سعودی همزمان با گشایش مراکز انتخاباتی در بیست‌وسوم آوریل برای ثبت‌نام رای‌دهندگان در انتخابات شهرداری‌ها و مناطق این کشور، گروهی از زنان نیز با حضور در این مراکز، خواستار مشارکت در رای‌گیری و داشتن حق رای شده بودند و همان طور که انتظار می‌رفت ماموران دولتی این زنان معترض را متفرق کردند.

پس از اعتراض‌های زنان عربستانی کمیسیون انتخابات عربستان سعودی اعلام کرد که به دلیل عدم آمادگی و تدارکات لازم برای جدا نگاه داشتن زنان از مردان، آنها نمی‌توانند در این رای‌گیری شرکت کنند. زنان در عربستان حق انتخاب کردن یا انتخاب شدن حتی در انتخابات محلی را ندارند. گفته می‌شود گروهی به نام «انقلاب زنان سعودی» که در ماه فوریه گذشته شروع به کار کرده، رهبری اعتراض‌های زنان عربستان را بر عهده دارد. عالیه در همین ارتباط می‌گوید: بسیاری از زنان از حقوق خود آگاه نیستند. ما باید در سطح جهان پخش شویم و آگاهی خودمان را افزایش دهیم. این بهاری است که بادهای آن چند صباحی است در عربستان سعودی شروع به وزیدن کرده است.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق تلفنی آگهی می‌پذیرد.
۸۸۶۵۸۵۷۵ ۸۸۵۲۸۴۵۳

اصلاحیه آگهی مزایده شماره ۲۷۲/۷۵/۹۰

پیرو آگهی مزایده فروش مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی و تیرپارکها بدینوسیله ردیف یک آگهی مزایده منتشره در روزنامه های کثیرالانتشار مورخ ۲۷ و۹۰/۲/۲۸ به شرح ذیل اصلاح می گردد.

نام مجتمع	نام استان	برآورد کارشناسی	مبلغ تضمین شرکت در مزایده
مجتمع خدماتی رفاهی ایواوغلی	آذربایجانغربی	۸۷۲/۰۰۰/۰۰۰	۷۰/۰۰۰/۰۰۰

بقیه شرایط مندرج در آگهی قبلی به قوت خود باقی است .
آدرس دریافت اسناد : تهران خیابان ولیعصر نرسیده به میدان ولیعصر خیابان دمشق شماره ۱۷ طبقه سوم دبیرخانه کمیسیون معاملات می باشد .

سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای کشور دبیرخانه کمیسیون معاملات
۶۰۹۹

آگهی مزایده

شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور
(سهامی خاص)

شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور در نظر دارد بهره برداری از اماکن ذیل را از طریق تشریفات قانونی مزایده بصورت مجزا به اشخاص (حقیقی و حقوقی) واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	موضوع	مجموعه	مدت زمان بهره برداری	میزان سپرده شرکت در مزایده به ریال
۱	بهره برداری از بوفه های استادیوم یکصد هزار نفری	آزادی به آدرس - کیلومتر ۵ آزاد راه تهران - کرج	یکسال	۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۲	بهره برداری از استخر سرپوشیده آموزشی و تمرینی	آزادی به آدرس : کیلومتر ۵ آزاد راه تهران - کرج	یکسال	۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۳	بهره برداری از پارکینگ های ضلع شرقی و غربی	آزادی به آدرس - کیلومتر ۵ آزاد راه تهران - کرج	یکسال	۵۰/۰۰۰/۰۰۰

لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی علاقمند که دارای توانمندی مالی و تجارت مفید و موثر در زمینه بهره برداری از اماکن ورزشی می باشند دعوت می شود ظرف مدت پنج روز کاری از زمان انتشار این آگهی جهت خرید اسناد مزایده ضمن واریز مبلغ ۳۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره ۱۹۰۶۲۶۵۳/۰۸ بانک ملت شعبه بلوار کشاورز - بنام شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی بابت هر مزایده - به واحد امور قراردادها به نشانی - خیابان ولی عصر - ابتدای اتوبان نیایش - مجموعه ورزشی انقلاب - ساختمان شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی - تلفن : ۲۶۲۱۶۳۰۰ - مراجعه نمایند .
شرکت در رد همه یا هریک از پیشنهادات واصله مختار خواهد بود.
هزینه درج آگهی و کارشناسی بعهده برنده مزایده میباشد.

www.tanavar.com
شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور
۶۰۵۵

تصفیه آب کووی
چشمه خانگی
دارای شش مرحله فیلتراسیون به روش RO
حذف تمامی آلاینده ها از جمله نیترات
جلوگیری از بوجود آمدن سنگ کلیه
کاهش بروز سرطان دستگاه گوارش
تصفیه آب رومیزی Model : DL ساخت کره جنوبی
We Bring Wellness
Coway
MADE IN KOREA
● www. coway .ir
دفتر فروش : ۸۸۷۵۳۰۰۰
پذیرش نمایندگی : ۸۸۵۳۵۰۰۰
خدمات پس از فروش : ۸۸۵۳۶۰۰۰
شعبه امین حضور : ۳۳۵۴۶۰۰۰
آدرس : خیابان امیر کبیر، مجتمع خلیج فارس
پگاهان سپهر
نماینده انحصاری محصولات بهداشت کره در ایران
● شرق تهران : ۲۶۳۰۲۰۹۲ ● اهواز : ۳۳۷۵۱۶۰
● جنوب تهران : ۶۶۲۲۱۴۵۱ ● کرمان : ۲۲۶۷۳۳۰
● جنوب غرب تهران : ۶۶۶۸۲۷۵۸ ● مشهد : ۷۲۸۸۸۷۱
● غرب تهران : ۴۴۹۵۲۴۶۴ ● شیراز : ۲۳۴۱۰۱۹
● شهر ری : ۵۵۹۶۰۶۰۷ ● اراک : ۳۲۵۴۷۱۰
● جمهوری : ۶۶۷۱۵۶۱۷ ● تبریز : ۵۵۲۲۵۲۰-۲۱